

Sygn. XXV C 1861/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXV Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Anna Ogińska-Łągiewka
Protokolant:	protokolant Klaudia Kazimierczak

po rozpoznaniu 4 grudnia 2017 r. w Warszawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) S.A z siedzibą w W.

przeciwko A. J.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej A. J. na rzecz powoda (...) Bank (...) S.A z siedzibą w W. kwotę 217 250,01 zł (dwieście siedemnaście tysięcy dwieście pięćdziesiąt złotych i jeden grosz) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 30 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty, solidarnie ze Z. J. w stosunku do którego Sąd Okręgowy w Warszawie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w dniu 7 października 2016 r. w sprawie sygn. akt XXV Nc 758/16;

2. zasądza od pozwanej A. J. na rzecz powoda (...) Bank (...) S.A z siedzibą w W. kwotę 16 280 zł (szesnaście tysięcy dwieście osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt XXV C 1861/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 sierpnia 2016 r. (data nadania w (...)) (...) Bank (...) S.A. w W. wniósł przeciwko pozwanym Z. J. i A. J. pozew o zapłatę solidarnie kwoty 217 250,01 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że jest następcą prawnym (...) S.A. w (...) S.A. Oddział w Polsce. Wobec powyższego powodowi przysługuje wierzytelność wobec pozwanych na podstawie umowy o kredyt hipoteczny z dnia 31 sierpnia 2007 r. Istnienie wierzytelności wynika z wyciągu ksiąg bankowych i jest zabezpieczone hipoteką na nieruchomości pozwanych położonej w miejscowości D. KW nr (...).

W dniu 7 października 2016 r. sygn. akt XXV Nc Sąd Okręgowy w Warszawie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniając powództwo w całości i orzekając o kosztach postępowania. Postanowieniem z dnia 18 maja 2017 r. Sąd odrzucił sprzeciw pozwanego wobec nie spełniania wymogów formalnych, skutkiem czego powyższy nakaz zapłaty uprawomocnił się w stosunku do pozwanego Z. J.. (nakaz zapłaty k. 37, postanowienie k. 254).

Sprzeciw od powyższego skutecznie wniosła pozwana A. J.. Zaskarżając nakaz zapłaty wskazała, iż wraz z mężem nie są w stanie spłacić zadłużenia. Jej mąż jest chory i obecnie przebywa w zakładzie karnym w związku z niezapłaceniem

grzywny. Obydwoje są bezrobotni. Podniosła, że wobec wzrostu kursu franka szwajcarskiego nie jest w stanie spłacać rat kredytu. Pozwana próbuje sprzedać przedmiotową nieruchomość celem spłaty kredytu. (sprzeciw k. 149)

Powód podtrzymał swoje stanowisko w piśmie z dnia 22 grudnia 2016 r. (k. 170 i n.)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony łączyła umowa o kredyt hipoteczny z dnia 31 sierpnia 2007r. (...). Zgodnie z treścią przedmiotowej umowy Bank udostępnił kredytobiorcom, w tym pozwanej, środki pieniężne w umówionej wysokości (...) franków szwajcarskich (§ (...) umowy). Kredyt był przeznaczony na zakup nieruchomości w miejscowości D. gm. D. nr działki (...). Okres kredytowania ustalono na 240 miesięcy. Zabezpieczeniem kredytu jest hipoteka kaucyjna na przedmiotowej nieruchomości. Integralną część umowy stanowił regulamin Kredytu Hipotecznego. Kredyt był indeksowany do waluty obcej CHF. Zgodnie z § 2 pkt 2 i 12 Regulaminu, mającego zastosowanie do zawartej umowy, na podstawie § (...)tej umowy, kredyt indeksowany do waluty obcej to kredyt, oprocentowany według stopy procentowej, opartej na stopie referencyjnej, dotyczącej waluty innej niż złoty, którego wypłata oraz spłata odbywa się w złotych w oparciu o kurs waluty obcej do złotych, według Tabeli kursów walut obowiązującej w Banku. Wypłata kredytu następowała w złotych według kursu nie niższego niż kurs kupna zgodnie z Tabelą obowiązującą w momencie wypłaty środków z kredytu. Saldo zadłużenia z tytułu kredytu wyrażane było w walucie obcej i obliczane według kursu stosowanego przy uruchomieniu kredytu (§ 7 ust. 4 Regulaminu). Raty kredytu podlegające spłacie wyrażone były w walucie obcej i w dniu wymagalności rat kredytu pobierane były z rachunku bankowego, według kursu sprzedaży zgodnie z Tabelą obowiązującą w Banku na koniec dnia roboczego poprzedzającego dzień wymagalności raty kredytu. Jeżeli dzień wymagalności raty kredytu przypadał na dzień wolny od pracy, stosowano kurs sprzedaży zgodnie z Tabelą obowiązującą w Banku na koniec dnia roboczego poprzedzającego dzień wymagalności raty kredytu. Spłata kredytu następowała w miesięcznych ratach równych (§ (...)umowy i §9 Regulaminu). Raty kredytu oraz inne należności związane z kredytem pobierane były z rachunku bankowego, wskazanego w treści pełnomocnictwa, stanowiącego załącznik do umowy. Kredytobiorcy zobowiązani byli do utrzymania wystarczających środków na ww. rachunku, uwzględniając możliwe wahania kursowe (§ (...) umowy).

W umowie strony zastrzegły, że od zadłużenia przeterminowanego Bank pobiera odsetki o charakterze zmiennym. Szczegółowe zasady naliczania odsetek od zadłużenia przeterminowanego oraz zasady zmiany tego procentowania znajdowały się w Regulaminie. Zgodnie z § 6 Regulaminu w przypadku opóźnień w spłacie kredytu Bank stosował oprocentowanie od zadłużenia przeterminowanego, którego stopa wskazywana była w Tabeli oprocentowania, opłat i prowizji.

Wobec dokonanych nowelizacji prawa bankowego powód dokonał zmiany obowiązujących regulaminów do produktów kredytowych, w efekcie czego w „Regulaminie kredytu hipotecznego udzielanego przez (...) pojawiły się szczegółowe regulacje w przedmiocie sposobu ustalania kursu waluty. Nowy zapis w § 15 ust. 7 Regulaminu otrzymał następujące brzmienie: „ Kursy kupna i sprzedaży walut, jak również wysokość spreadu walutowego wyznaczone są z uwzględnieniem następujących czynników:

- 1) Kurs kupna i sprzedaży waluty zamieszczony w Tabeli jest ustalany przez Bank, na podstawie kwotowań kupna i sprzedaży waluty (USD/PLN, EURO/USD, USD/CHF) na rynku międzybankowym, prezentowanych w serwisie informacyjnym R. dostępnych na moment ustalania Tabeli („Kurs Średni Międzybankowy”).
- 2) Kurs kupna USD ustala się poprzez pomniejszenie Kursu Średniego Międzybankowego USD/PLN o wartość Indeksu Marżowego Banku.
- 3) Kurs sprzedaży USD ustala się poprzez powiększenie Kursu Średniego Międzybankowego USD/PLN o wartość Indeksu Marżowego Banku.
- 4) Kurs średni bankowy dla CHF/PLN wynika z podzielenia Kursu Średniego Międzybankowego USD/PLN przez Kurs Średni Międzybankowy USD/CHF.

5) Kurs średni bankowy dla EURO/PLN wynika z przemnożenia Kursu Średniego Międzybankowego USD/PLN przez Kurs Średni Międzybankowy EUR/USD.

6) Kurs kupna EUR lub CHF ustala się poprzez pomniejszenie kursu średniego bankowego odpowiednio dla EUR/PLN lub CHF/PLN o wartość Indeksu Marżowego Banku.

7) Kurs sprzedaży EUR lub CHF ustala się poprzez powiększenie kursu średniego bankowego odpowiednio dla EUR/PLN lub CHF/PLN o wartość Indeksu Marżowego Banku.

8) Wysokość Indeksu Marżowego Banku, o którym mowa w ustępach poprzedzających, jest ustalana przez Bank na podstawie podaży i popytu na daną walutę na rynku krajowym i zagranicznym, płynności rynku walutowego oraz kosztów Banku związanych z pozyskiwaniem danej waluty. Wartość Indeksu Marżowego Banku nie może przekraczać(...)danego kursu średniego. "

(przekształcenia podmiotowe powodowej spółki odpisy KRS k. 9-22, umowa kredytu wraz regulaminem i oświadczeniami k. 23-42, Regulaminu kredytu hipotecznego udzielanego przez (...) z oświadczeniami, tabelami opłat i prowizji k. 176-211, wydruk elektronicznej KW k. 45-125, historia spłat kredytu k. 218-226, wzór pisma informującego o zmianie z dniem 01.07.2013 r. k. 227-230, pismo powoda informujące o zmianach Regulaminu k. 231-238).

Pozwani przez pierwsze lata spłacali zaciągnięty kredyt zgodnie z harmonogramem, jednakże na skutek zmiany sytuacji życiowej zaprzestali spłaty poszczególnych rat. Wobec braku spłaty zadłużenia Bank pismami z dnia 6 czerwca 2016 r. dokonał wypowiedzenia z trzydziestodniowym terminem wypowiedzenia. Następnie powodowy Bank wezwał pozwanych pismami z dnia 13 lipca 2016 r. do zapłaty zaległej kwoty kredytu, która na ten dzień wynosiła 215 531,72 zł. Powyższe pozwani otrzymali 19 lipca 2016 r.

Dnia 24 sierpnia 2016 r. powodowy Bank wystawił Wyciąg z Ksiąg Bankowych nr (...) zgodnie, z którym, pozwani z tytułu umowy Kredyt Hipoteczny nr (...) z dnia 2007-08-31 są zobowiązani solidarnie zapłacić na rzecz (...) Bank (...) S.A. kwotę 217250,01 zł, na którą składają się następujące należności:

1. 213324,46 zł tytułem kapitału,
2. 1936,83 zł tytułem odsetek umownych, naliczonych za okres od dnia 2015-12-15 do dnia 2016-07-11
3. 1988,72 zł tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie, naliczonych od kwoty kapitału za okres od dnia 2016-07-12 do dnia 2016-08-23, tj. do dnia poprzedzającego wystawienie niniejszego wyciągu z ksiąg bankowych.

(harmonogram spłat k. 218-226, pisma z wypowiedzeniami umowy k. 212-215, pisma wraz potwierdzeniem doręczenia wezwania do zapłaty k. 126-129, wyciąg z ksiąg bankowych k. 43)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów złożonych w sprawie, których wiarygodności strony nie kwestionowały. Pozwana nie kwestionowała zaprzestania spłaty zadłużenia, wskazywała jedynie ciężką sytuację życiową. Przedłożone dokumenty nie budziły wątpliwości Sądu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W pierwszej kolejności Sąd Okręgowy zauważa, iż zgodnie z treścią przepisów art. 69 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku - Prawo bankowe (Dz. U. 2016 poz. 1988), zawierających kodeksową definicję umowy kredytu i jej elementów istotowo koniecznych, przy uwzględnieniu ich brzmienia obowiązującego w dacie podpisania przez strony umowy o kredyt hipoteczny nr (...) z dnia 31 sierpnia 2007 roku, przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty

wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu (ust. 1). Umowa kredytu powinna być zawarta na piśmie i określać w szczególności strony umowy, kwotę i walutę kredytu, cel, na który kredyt został udzielony, zasady i termin spłaty kredytu, wysokość oprocentowania kredytu i warunki jego zmiany, sposób zabezpieczenia spłaty kredytu, zakres uprawnień banku związanych z kontrolą wykorzystania i spłaty kredytu, terminy i sposób postawienia do dyspozycji kredytobiorcy środków pieniężnych, wysokość prowizji, jeżeli umowa ją przewiduje, warunki dokonywania zmian i rozwiązania umowy.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowiodło, iż pozwana i jej mąż Z. J. zawarli umowę o kredyt hipoteczny nr (...) z dnia 31 sierpnia 2007 roku z poprzednikiem prawnym powoda (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W.. Swoje następstwo prawne powód wykazał w niniejszym procesie. Na mocy tej umowy zgodnie z brzmieniem powyższego uregulowania ustawowego pozwana i jej mąż zaciągnęli kredyt w kwocie (...), 00 złotych. Kredyt ten był indeksowany do waluty obcej CHF. Został on im udzielony na warunkach określonych w/w umową przez poprzednika powoda z przeznaczeniem na zakup domu na rynku pierwotnym. Przedmiotem finansowania była zabudowana nieruchomość gruntowa, stanowiąca działki o numerach (...), położona w miejscowości D.. Stanowiła ona także przedmiot zabezpieczenia hipoteką kaucyjną. Kredyt miał być spłacany w 240 miesięcznych ratach spłaty (k. 23 – 28). W zakresie spraw nieuregulowanych w/w umową kredytową zastosowanie miały postanowienia Regulaminu (k. 29 – 37). Przepis § 21 ust. 1 pkt 5 Regulaminu przewidywał, iż w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w razie utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej bank miał prawo wypowiedzieć umowę w całości lub w części z zachowaniem okresu wypowiedzenia w wysokości 30 dni, a w przypadku zagrożenia upadłością przedsiębiorcy w wysokości 7 dni (k. 37).

W świetle powyższych uwag, mając na uwadze spór sądowy w niniejszej sprawie, wskazać należy, iż zasadniczym obowiązkiem banku na mocy podpisanej przez strony umowy kredytu było udzielenie pozwanej i jej mężowi kredytu na warunkach umownie określonych, zaś zasadniczym obowiązkiem pozwanej i jej męża jako kredytobiorców była jego spłata poprzez regularne uiszczanie rat kapitałowo – odsetkowym, do których zapłaty na warunkach umownie określonych zobowiązała się strona pozwana.

Jak wynika z ustaleń stanu faktycznego sprawy, wobec braku spłaty zadłużenia kredytowego przez kredytobiorcę (pozwaną i jej męża), doszło do wypowiedzenia powyższej umowy przez bank, a na dzień 24 sierpnia 2016 roku, kiedy powód wystawił wyciąg z ksiąg bankowych, wymagalne zadłużenie pozwanej i jej męża Z. J. wyniosło (...) złotych (k. 43). Zapłaty tej kwoty wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty żądał powód w niniejszym procesie. Konieczności spłaty powstałego zadłużenia nie negowała sama pozwana, która we wniesionym sprzeciwie od wydanego w dniu 7 października 2016 roku nakazu zapłaty wskazała, iż nie jest w stanie spłacić zadłużenia, gdyż jej i męża sytuacja jest tragiczna. Pozwana wprost przyznała, iż kredyt był spłacany jedynie do czerwca 2016 roku. Tym samym strona pozwana co do zasady potwierdziła zasadność roszczenia (art. 229 k.p.c.).

Wobec powyższego, dokonując oceny zasadności wywiedzionego przez powoda roszczenia, należy stwierdzić, iż żadnych wątpliwości nie budzi fakt, iż kredytodawca (bank) wywiązał się z zobowiązania wynikającego z w/w umowy kredytowej, udostępniając kredytobiorcom, w tym pozwanej, środki pieniężne w umówionej wysokości zgodnie z przepisami § (...) umowy kredytowej (k. 23 – 24). Potwierdzają to zarówno dowody z dokumentów bankowych złożone do akt sprawy przez stronę powodową, jak również twierdzenia samej pozwanej, która podniosła jednoznacznie, iż początkowo przez kilka lat udzielony kredyt był spłacany przez nią i jej męża regularnie. Sytuacja zmieniła się, kiedy jej mąż zaczął poważnie chorować, a ponadto gdy wzrósł kurs franka szwajcarskiego (k. 149 – 149 verte). W świetle takich twierdzeń pozwanej, z których wyraźnie wynika, iż od czerwca 2016 roku nie była ona w stanie spłacać kredytu, przyjąć należało, iż powódka nie wywiązała się z zobowiązania określonego przepisami § (...) umowy kredytowej (k. 24). W następstwie zaniechania przez pozwaną uiszczania rat kapitałowo – odsetkowych, ustalonych na podstawie kryteriów wynikających z umowy kredytowej, kredytodawca był uprawniony do wypowiedzenia łączącego strony stosunku prawnego. Okoliczności te bank stosownie do treści art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. wykazał dokumentacją bankową, a ponadto okoliczności te stanowiły także fakty przyznane przez stronę pozwaną (art. 229 k.p.c.). Nadto

podkreślenia wymaga, iż strona pozwana nie zanegowała skutecznie roszczenia strony powodowej co do wysokości. Nie zakwestionowała także niezgodności z prawem mechanizmu indeksacji wprowadzonego do umowy kredytowej.

W świetle powyższych okoliczności Sąd w punkcie pierwszym wyroku z dnia 4 grudnia 2017 roku zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę (...) złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie zgodnie z żądaniem pozwu, to jest od dnia 30 sierpnia 2016 roku (k. 2) czyli daty wniesienia pozwu (art. 321 § 1 k.p.c.).

Rozstrzygnięcie w przedmiocie przyznanych odsetek ustawowych za opóźnienie zapadło stosownie do treści przepisów art. 481 § 1 i § 2 k.c., w myśl których za czas opóźnienia w spełnieniu świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności.

W treści punktu pierwszego wydanego wyroku Sąd zastrzegł, iż kwota (...) złotych wraz z przyznanymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie została na rzecz powoda zasądzona od pozwanej A. J. solidarnie ze Z. J., w stosunku do którego tut. Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w dniu 7 października 2016 roku pod sygnaturą akt XXV Nc 758/16. Poczynione przez Sąd zastrzeżenie wynikało zarówno z ustaleń stanu faktycznego sprawy, jak również z samego pierwotnego żądania pozwu, wniesionego przeciwko obojgu kredytobiorcom kredytu hipotecznego nr (...) z dnia 31 sierpnia 2007 roku. Ich odpowiedzialność z mocy art. 366 k.c. była solidarna. Jako małżonkowie, do których zastosowanie mają przepisy Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego o ustroju wspólności ustawowej małżeńskiej, z racji wspólnego zaciągnięcia kredytu odpowiadają solidarnie względem powoda jako kredytodawcy. W efekcie, skoro tut. Sąd wydał w dniu 7 października 2016 roku nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym przeciwko nim obojgu, który uprawomocnił się jedynie w stosunku do pozwanego Z. J. (k. 137), to w wydanym wyroku należało zastrzec, iż zaspokojenie powoda jako wierzyciela przez któregokolwiek z dłużników (pozwaną A. J., bądź jej męża Z. J.) zwalnia drugiego dłużnika (tzw. solidarność dłużników).

W punkcie drugim wydanego wyroku z dnia 4 grudnia 2017 roku Sąd Okręgowy zasądził od pozwanej A. J. na rzecz powoda (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 16 280, 00 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Powyższe orzeczenie z punktu drugiego wyroku Sąd Okręgowy oparł na treści art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, iż strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

W niniejszej sprawie Sąd w całości uwzględnił wytoczone powództwo, dlatego to powód jest tą stroną procesu, która wygrała przedmiotową sprawę. W związku z tym pozwana A. J. zobowiązana jest zwrócić powodowi poniesione przez niego koszty procesu, przy uwzględnieniu treści art. 98 § 2 - § 4 k.p.c.

Warunkiem zasądzenia od strony przegrywającej na rzecz przeciwnika kosztów procesu jest zgłoszenie żądania, który w niniejszej sprawie został spełniony, albowiem wniosek taki został zgłoszony przez powoda już w pozwie (k. 2).

Na poniesione przez powoda koszty składała się opłata od pozwu w kwocie 10 863, 00 złotych (k. 131), koszty zastępstwa procesowego w kwocie 5 400 zł zgodnie § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r. poz. 1804) oraz 17 zł z tytułu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Mając na uwadze całokształt poczynionych powyżej rozważań Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.